Ч. 136. Неділя 3 липня (20 червня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — З Туреччини. — Новий кабінет портуґальский. — З англійского парляменту. — З Франциї.

Палата послів вела вчера дальші наради над роздаванем публичних робіт і опікою над мешканями.

В дискусиї над внесенем посла Ґросса в справі утвореня фонду опіки над мешканями промовляв насамперед посол Куншак, почім забрав голос п. міністер др. Білиньский, котрий вказував на то, що правительство ще в р. 1908 предложило проєкт закона о реформі податку будинкового, котрий з причини замкненя сесиї не прийшов більше під наради.

В осени 1909 правительство знов предложило проєкт закона, котрий містив постанови о утвореню фонду опіки над мешканями, призначеного на підпиране будови домів з малими мешканями з виключенем будівель великих. Проєкт виготовлений тепер комісиєю дуже ріжнить ся від проєкту правительственного і правительство уважає своїм обовязком зазначити, що єго ухвалене може наступити тілько разом з реформою податку від будинків.

Палата не покінчила дискусиї. — По полагодженю кількох формальних справ і відчитаню інтерпеляций засідане замкнено. Слідуюче в пятницю дня 8 с. м.

Дневники „Sabat" і „Ikdam" доносять, що найближша турецка рада міністрів має нараджувати ся над нотою, якою запросять Австро-Угорщину і Німеччину до участи в переговорах що до остаточного установленя правліня на Креті, вглядно запитають ті держави, чи не були би они готові взяти участь в евентуальній конференциї. „Ikdam" довідує ся, що Туреччина зажадає перед ухваленем конференциї інформаций що до єї програми.

Парляментарна сесия в Царгороді покінчила ся. Великий везир виголосив обширне exposé про заграничне і внутрішне положене, стверджуючи, що Европа заняла супротив Туреччини приязнійше становище, згадав про королівскі відвідини та доторкнув кретийского питаня. Нині вже нема небезпечности, щоби турецкі права могли бути нарушені. Сей успіх належить приписати конституциї. Опісля розбирав великий везир ноту опікунчих держав і підніс, що співучасть Австро-Угорщини і Німеччини була би корисна для Туреччини, позаяк обі ті держави прихильно настроєні для неї. Тепер повинна успокоїти ся турецка публична опінія.

В Портуґалиї утворив ся новий кабінет, а президентом став Суза і заявив лізбоньскому дописувателеви Matin-а, який вказував на надзвичайну популярність республиканьских проводирів і замітив, що король відважує ся показати ся на улицю лише при захованю ріжних средств обережности, що слідує: Все те може змінити ся за правліня міністерства, перенятого ліберальним духом. Парлямент буде розвязаний, а нові вибори відбудуть ся з початком серпня. Той новий парлямент принесе краєви свободу, якої він очікує. Клерикальне питане не має в Портуґалиї сего значіня, як в Іспанії. Секретар стану Меррі дель Валь дармо забігав о те, щоби в Портуґалиї утворити католицке сторонництво, бо політичний вплив клерикалізму є дуже малий.

На засіданю англійскої низшої палати 28 с. м. вніс президент міністрів Asquith заповіджений начерк закона, яким має бути змінена заява короля часі єго вступленя на престол, що містить звороти обиджаючі католиків. Після приписів сего закона узнає король себе

Самоубийник.

(Конець).

Турніко виймив коробку з папіросами, а наставивши єї незнакомому, сказав:

— Прошу, закуріть собі. Та й я собі закурю—послідний раз в житю.

— Коли я трохи сердив ся — говорив незнакомий, запинаючи собі ковнір від сорочки —то вибачайте; як би й не було, а ви мали добру гадку, хоч не скажу, щоби се було добре, що ви вмішали ся. Доки горить сьвічка, говорім о чім иншім. — Може моя краватка криво лежить? — Отже мені то дуже дивно, що любов може чоловіка попхнути до такої розпуки. Та й я любив, але не так, щоби аж горло наставляти. В Парижи досить женщин, не буде сеся, то буде друга. Не хочу мішати ся до вашої справи, бо самоубийство то чисто особиста справа, котра не повинна нікого обходити. Але коли ви ще не приступили до діла, то мушу вам сказати, що ви мабуть трохи нерозважно ділаєте.

— О, я собі все добре розважив—відповів Турніко.

— Я би старав ся ще раз тронути єї серце; ви преці хороший чоловік, щож она може вам закинути?

— Зовсім нічого, та й не в тім причина, а противно. Але она женщина засад і має чоловіка, котрий єї любить, а она не важилась би єму серце зломити.

— Чи она дуже молода?

— Літ за трийцять.

— І красна?

— Як ангел! Тоту ямочку в єї правім личку я так люблю, що мало не здурію!

— Мені тоті ямочки не конче подобають ся, але щож діяти; як що кому до вподоби. Отже кажете молода, красна та ще й чесна, ну, то певно щось незвичайного. А до того ще, я би заложив ся з вами, що єї чоловік дурачиско не вмів єї як слід оцінити. Або так не буває завсїгди? Я приміром зробив ту дурницю, що оженив ся з артисткою. Як би я так ще раз народив ся, то оженив би ся про мене хоч би й з швачкою, лише не з артисткою. Артистки то лиш до того, щоби слухати, як їм плещуть в долоні, щоби відбирати букети та ходити на малі пири, але они не на жінки.

— То я би з вами не згодив ся — сказав на то Турніко. — Та й межи дамами з театру знаходять ся благородні жінки. Щоби вам правду сказати, то дама, в котрій я залюбив ся, також артистка.

— Не може бути! Цікавий би я знати, як она називає ся. Чи можна вас спитати?

— Не все, бачите, можна казати, але що я й так вже завтра не буду жити, то можу вам сказати: цілий Париж знає „хорошеньку Люкрецию".

Незнакомий схопив ся, мов би єго щось вкололо.

— А вам що такого? — спитав Турніко.

— Таж то моя жінка!

— Ваша жінка? Не може бути!

— Таж кажу вам, що моя жінка.... она поправді називає ся пані Беґіне.

-- Боже мій—заголосив Турніко—щож я наробив?

— То.... отже то ви єї любовник?

— Хиба ви забули, що я вам перед хвилею сказав. Не маєте ні найменшої причини до заздрости.

— Та я й не заздрісний. Мене то лиш дуже здивувало. Отже она гадає, що я єї люблю? Ані сліду! Волю вмерти, як з нею жити. А она вам так дуже сподобала ся! То не понятно! Кажу вам, чоловіче, що то рука Божа звела нас до купи. Мусимо порозуміти ся, один другому прийти на поміч... дайте мені ще папіроса!

Кілька хвиль сиділи они мовчки і курили.

— Слухайте — відозвав ся наконець Беґіне — нам би треба якось порозуміти ся а длятого треба щиро поговорити. Отже ви би хотіли оженити ся з нею? Про вас мені байдуже, але то чей зрозумієте, що моїм обовязком єсть подбати по можности о єї будучность. Отже скажіть отверто.

— То прикра ситуация — сказав на то Турніко — все було би добре як би не ви. Делікатно сказавши я мав би був більшу охоту до житя, як би був відтяв вас пять минут пізнійше.

— Добре — сказав на то Беґіне — ідім же дальше. Які у вас доходи? Чи вистане, щоби она жила у вигодах, до яких привикла?

вірним членом протестантскої реформованої Церкви і обіцює всіми силами і відповідним законом подбати про протестантске наслідство.

Asquith вказав на сильний зріст числа католицких підданих. Стара престольна присяга містить в собі непотрібну образу католиків і очивидно є немила для короля. Бальфур прилучив ся до тверджень президента міністрів, а Редмон заявив, що се предложенє є опізненим актом справедливости взглядом міліонів королівских підданих. Начерк закона принято в першім читаню 383 голосами против 43.

На засіданю француского парляменту заявив Бріян, що правительство хоче руководити ся принципами справедливости і свободи і опирати ся на замкнену републиканьску більшість, не покидаючи ідей, після побіди уникати промахів. Він закінчив словами, що бажає довіря, але без затаювань, без скритої думки. „Все або нічо!“ кликнув він, ударяючи сильно пястуком о стіл. Лівиця зладила президентови міністрів горячу овацію. Националістично-консервативне Echo de Paris каже: Бріян сповняв розказуюче візванє комбістів, але здає ся ані Барту ані Пелетан не суть вдоволені з того. Они не домагали ся звороту на ліво. Бесіда Бріяна є найскрайнійшим зворотом на ліво.

Новинки.

Львів, дня 2 липня 1910.

— **Іменованя.** II. Міністер торговлі іменував комісаря будівництва, Віктора Керга в Перемишли, старшим комісарем будівництва в технічній службі почтово-телеграфічного заведеня.

— **В справі реґуляциї ріки Сьвічи** відбудуть ся водно-правні доходженя разом з експропріяцийною розправою в Підбережу і Гозієві дня 25 липня с. р. та розпічнуть ся о 10 год. перед полуднем обходом маючого урегулювати ся простору. Комісия збере ся в Підбережу над Сьвічею при кільометрі 44·0. Виказ грунтів, котрі мають бути вивласнені разом з плянами будуть виложені в уряді громадскім в Підбережу а проект в старостві в Долині почавши від 6 липня 1910 через 14 днів до перегляду. Закиди против проекту взглядно против вивласненя можна вносити до 14 днів на руки ц. к. старости в Долині або при комісиї на місци. Пізнійше внесені закиди не будуть увзгляднені.

— **Про криваву авантуру на львівскім університеті** доносить урядова Gazeta Lwowska: На нашім університеті стала ся нині рано небувала подія, страшна, котра своєю грозою потрясає до глубини, викликуючи не лиш сожалїнє але найвисше обуренє. Сьвятиня знаня де молоде поколїнє має шукати неспожитих скарбів науки на ціле житє для пожитку і будучности суспільности — сирофановано не лиш бійкою на кулаки, але борбою з убийчим оружием в руці, — борба котрої жертвою може впасти людске житє! Шістьох молодих людий і трох возьних університетских потерпіло більше або менше тяжкі рани.

Університет, злитий кровю, виглядає мов побоевище, над котрим стоїть на сторожи полїция: в салях чути стони ранених, котрих заосмотрюють лікарі. Слїди борби і знищеня видко всюди...

Зі взгляду на ведуче ся слїдство годі нам подати основних подрібностий а під першим вражінєм страшної події годі також відріжнити правди від несправджених доси а з уст до уст подаваних подрібностий.

Філїя Бюра кореспонденцийного доносить: Година 11: Нині рано руські академіки, числом звиш 300, заняли без позволеня Ректорату одну з саль університетских, причім прийшло до бійки з польскими академиками. Ряд студентів і возьних університетских потерпіли рани від постріленя. На першу вість о події полїция обсадила університет не випускаючи нікого. Прокуратор державний і судия слїдчий удали ся до університету.

Год. 12 в полудне. Перед університетским будинком зібрала ся тисячна товпа академиків і публики. Кінна полїция удержує порядок. В будинку урядує комісия, в склад котрої входять: Віцепрезидент суду краєвого Мілашевский, 1-ий прокуратор державний Барт, судия слїдчий радник суду краєвого Рибіцкий і директор полїциї Райнлендер. Переслухуванє участників події тревае дальше. Значне число студентів задержано в салях під сторожию полїцийною. Число ранених виносить 9. в тім 6 студентів і 3 возьних університетских. Найтяжше раненого студента іменем Коцко, відставлено до шпиталю. (Ранений кулею в чоло студент прав Адам Коцко помер вчера в шпиталі.— *Ред.*)

Урядовий комунікат доносить дальше: Після дотеперішних реляций хід заворушеня на львівскім університеті був слїдуючий:

„Дня 1 с. м. около 8 год. рано молодїж академічна руської народности, котра день перед тим і рано тогож дня відбувала наради в салі руского „Сокола“, заняла в числї звиш 300 салю III. університету без дозволеня ректорату, в цїли відбутя віча. Знаходяча ся в инших салях викладових молодїж польска, побоюючись нападу на ректорат, уставила в коритари лавки для затамованя переходу.

Рускі академіки пустились громадно з салї против польскої молодїжи і впали на лавки. Проводир атакуючої молодїжи руської, академік Адам Коцко, виліз перший на лавку а звернений лицем до поступаючої за ним руської молодїжи, крикнув: „Товариші наперед!“ Наразь — після зізнань сьвідків — впав вистріл зі сторони руської молодежи і поцілив Коцка в голову. За першим вистрілом роздали ся дальші.

На голос вистрілів і крик, який підніс ся, полїция вступила до університету в цїли заведеня порядку. Полїция розділила молодїж ведучу борбу, замикаючи значну єї часть в 4 салях а полишаючи прочих на коритари, почім будинок замкнено, не випускаючи нікого ані не впускаючи до него. О події повідомлено ц. к. Прокураторию державну. Прибула небавком комісия судова, зарядила протоколярне переслуханє молодїжи, полишеної на коритарях, котру в значній части випущено на волю.

На молодїж замкнену в салях наложив судия слїдчий на внесенє ц. к. Прокураториї державної слїдчий арешт, а відтак заряджено відставленє арештованих до арештів судових при ул. Баторія.

Товариство ратункове, котре завізвано сейчас по приверненю спокою, уділило на місци першої помочи девятьом раненим, з того тром слугам університетским.

По уділеню першої помочи відставлено до шпиталю Адама Коцка, раненого смертельно в голову, Николая Величковского, раненого кулею в коліно і Витовта Станішевского, ране-

---

Яке ваше званє?

— Я артист.

— То дуже добре складає ся. Може бути взірцеве подруже! Якаж ваша специяльність? Змиї, куплети, вивчені крілики?

— Називаю ся Турніко — сказав на то комік поважно; — того вам чей вистане.

— Ах тепер я розумію, длячого ваш голос так мені видавав ся знакомий! Дуже мені мило, що мя познакомили ся, пане Турніко. Отже скажу вам, що нам робити. Мені дуже зле вело ся і я жив з платні моєї жінки. Тепер для нас всїх буде лїпше. Я щезну, піду в сьвіт — скажім до Брукселї — а ви будете мені за то платити річно хорошеньку суму. Не бійте ся нічого, повінчаєтесь з нею я не верну ся а може ще й сам оженю ся, як тота сума вистане мені на удержанє родини — я, бачите, люби завсїгди пускати ся на спекуляциї. Самі видите, що я би не вдіяв вам нічого, бо тодї мене самого засудили би за двоженьство.

— Але до того треба згоди пані Беґіне.

— То вже моя річ, здайте ся на мене. Будьте певні, що не буде ні найменшої трудности, коли она вам так прихильна як вам здає ся... Але сьвічка гасне — може підемо звідси?

— Та я не знаю чого нам тут сидїти; ми повинні були вже давно піти звідси.

— Правду кажете — сказав на то пан Беґіне — в каварни буде вигіднїйше. А може позволите фляшочку вина? Ну, то ходім, любий друже. А шнур можете тут лишити. Прецї вже вам єго не потреба, чи як?

— Певно, що ні, та нащо менї з ним носити ся!

Як то ніхто не може будучности вгадати! Оба були ще перед коротким часом зовсїм собі чужі: оба зайшли були до того дому, щоби не вийти живцем з него, а тепер вийшли звідтам в найлїпшім гуморі, взявшись попід руку а в каварни таки розбалакали ся весело при скляночці вина.

— Ах коби ви знали, який я щасливий — говорив Беґіне. — Я таки нїби аж о двайцять лїт став молодший. Не можете собі того й подумати, кілько я натерпів ся! І на воловій скірі того би не списав. Треба вам знати, що я дуже господарний і люблю держати ся хати, але у мене домівка неможлива — менї аж лячно, коли прийде ся зайти до хати. Чистий обрус виджу лиш в реставрациї, жию просто як пес. Люкреция, бачите, о нічім иншім не думає лиш о своїх тоалєтах.

— То вже ні — відозвав ся Турніко — в тім я з вами не згоджу ся.

— Що ви знаєте о тім? Ви знаєте єї лиш зі сцени, коли она вишнурована, убрана, напудрована і намальована та коли насадить на голову фальшиве волосє. Але я, мій друже, знаю, що діє ся поза кулісами, я виджу єї брудний плащ від фризованя та єї звитки волося що дня о четвертій годині по полудни. А ви кажете, що не годите ся зі мною. — Я дійстно чоловік вирозумілий а єї платня значна. Та коби то лиш сама недбалість дома. Остаточно не можна всего мати і на неодно треба крізь пальцї дивити ся. Але тоті гадини та змиї — то вже таки конець сьвіта.

— Гадини? — спитав Турніко.

— А вжеж. Та й гадюки мусять жити, они нас прецї живлять. Але все повинно мати своє місце. А у нас лазять гадюки куди їм ся хоче! Кажу вам, що через них менї вже житє остогидло. Не можу навіть положити ся спати, щоби не знайти гадюки на подушці. Я не зріс між гадюками і не хочу жити в менажериї. Отже представте собі: гадюки, бруд, нехарність, бійка — от вам домівка!

— Бійка? — крикнув Турніко.

— Я чоловік чесний — говорив Беґіне дальше, попиваючи вино — та й не кажу, щоби й у мене не було ніяких хиб. Я нераз наговорив Люкреції кілько потреба. То прецї буває і в найлїпших родинах. Але жінка повинна прецї пошанувати чоловіка на стілько, щоби не кидати єму горшком в голову та не грозити гадинами.

При сих словах зачав він плакати. — Чей признаєте менї, мій друже, що то не годить ся, щоби жінка грозила свому мужеви їдовитими гадинами.

Турніко поблід як стіна, закликав кельнера, заплатив за вино і посидів ще хвильку, споглядаючи на пана Беґіне. Наконець відкашляв і сказав трохи нервово: Знаєте що? Коли я так собі все добре розважу, то не здає ся менї, щоби наша умова дала ся виконати.

— Що? — відозвав ся Беґіне і аж кинув ся — не дасть ся виконати? А чомуж би не дала ся? Ви хочете тепер викрутити ся длятого, що я вам все щиро розповів? Що за підлота! Того бй я був ніколи по вас не сподївав ся.

— Прикро менї, але так таки єсть: не хочу вам єї забирати.

— Ви простачище! Так надужити мого довіря! Угода єсть угодою!

— Ні — сказав Турніко — я мужчина і поборю мої пристрасти. Моє поважанє, мій пане, добраніч!

— Заждіть ще! — крикнув Беґіне, як скажений — щож тепер зі мною стане ся? Ви безличнику, а я тепер навіть шнура не маю.

ного також в коліно (якимсь острим знарядом). Коцко помер вечером в шпитали; в кишени єго одіня найдено набитий бравнінґ.

Переведене доси дохоожене ствердило, що між иншими Охримович, студент IV. р. прав і Решетило, богослов в цивільнім одіню, були заосмотрені в оружиє і стріляли до польскої молодежи.

В однім з опорожнених саль, в котрій придержано ведучу борбу молодіж руску, знайдено около 15 бравнінґів і множество боксерів.

Урядово доносять: Ректор університету в порозуміню з академічним сенатом застановив виклади на університеті аж до дальшого зарядженя.

Подаємо ще за иншими ґазетами: Загалом придержано на університеті 299 Русинів а арештовано 127, прочих випущено на волю. Серед академіків мало бути 40 богословів перебраних по цивільному, якимсь Олекса Крук, Третяк, диєтар „Дністра", Яримович, офіцинянт почтовий, Коник, приватист руської ґімназиї, студентка панна Добряньска з монастиря Василиянок і ин.

Вчера по полудни товпа улична користаючи з нагоди авантур на університеті, взяла вибивати вікна в „Просьвіті", в „Народній Гостинници", в духовній семинарії при ул. Сикстуській, в „Дністрі" і т. д. та й не поминула Більбеля кравця і — склеп обуви „Салямандра". Войско і полиция розставлені в ріжних сторонах міста старали ся удержати в місті спокій і порядок. Товпа, вигнана з Ринку і з перед Намістництва, де хотіла демонструвати, зглотила ся так в ул. Бляхарскій, що тяжко потурбовала після иншої версиї навіть задушила 78-літну зарібницю Еву Кухарску.

— **З вижницкої ґімназиї.** Вступні іспити до I кл. відбудуть ся (в літнім реченци) 15, 16 і 18 липня с. р.

— **Нещаслива пригода.** В четвер в ночи о год. 12 м. 30 їхав поїздом особовим, що приходить до Ряшева около 1 год. ученик II р. учительскої семінариї, Альойзий Ярославский, родом з Радехова. Коло мосту зелізничого, де з причини великого каблука на шляху поїзд їде поволійше Ярославский вискочив з поїзду так нещасливо, що дістав ся під колеса, котрі обтяли єму обі ноги а крім того мав ціле лице покалічене. Причиною того нещасливого скоку мало бути то, що Ярославский їхав за картою зелізничою виставленою на чуже імя, а контрольор ствердив то і мав хлопця віддати в Ряшеві урядникови руху. При погибшім знайдено карту, пів білету, сьвідоцтва шкільні і телеграму від батька, щоби приїздив скоро, бо матір тяжко занедужала.

— **З зелізниці.** Почавши від 2 липня с. р. будуть управняти в біжучім сезоні літнім білети поворотні по знижениі ціні важні лише в неділі і римо-католицкі сьвята на шляху Львів-Лавочне, виімково також в суботи і в дни перед рим.-кат. сьвятами до їзди вечірним поїздом ч. 1715, котрий відходить зі Львова о год. 6·50 вечером, однакож поміж Львовом а стациями, лежачими у східнім Бескиді (Сколе, Гребенів, Зелемінка, Тухля, Рожанка, Славско і Лавочне). Поворот до Львова на підставі таких білетів мусить однакож послідувати доконче в неділю взглядно рим.-кат. сьвято поїздом ч. 1726 (приїзд до Львова о годині 10·10 вечером).

— **Крадежі.** До склепику Якова Келлера при ул. Сінкевича ч. 2. вломили ся оногди злодії і вкрали 3 срібні годинники, 30 К готівкою і значний запас тютюну цигар і папіросів. Так само добули ся злодії в ночи до склепу Шльоми Бірнфельда при ул. Фірманьскій і забрали єму значну скількість ґалянтерийних товарів, вартости 800 К.

— **Великий огонь** вибух вчера на Замарстинові, в селі. Коли наспіла львівска сторожа пожарна, горів вже водний американьский млин, котрий від якогось часу не меле, відтак стодола, стайня і дім п. Михайла Склепиньского. Уратовано лиш дім, на котрім згоріла часть даху; прочі будинки згоріли до тла. Шкода в части обезпечена, виносить около 20.000 К. Причина огню не звістна.

Телеґрами.

Відень 2 липня. В комісиі буджетовій прийшло підчас промови пос. Граского межи послами Станком а Прохазкою до так острої перепалки, що через хвилю грозила бійка. Противники однак помирили ся і по перерві засіданя Граскі промавляв дальше.

Відень 2 липня. Як з добре поінформованої сторони доносять, арештований в Петербурзі бар. Унґерн-Штернберґ був там в міродайних кругах знаний лиш в своім характері кореспондента телеґрафічного бюра і межи Штернберґом а австрийскою амбасадою в Петербурзі або австро-угорским аташе войсковим не було ніяких инших зносин. Єсть зовсім безосновно лучити справу Штернберґа з хвилевою неприсутностию войскового аташе Спаноккі'го, котрий як що року виїхав на урльоп.

Мадрид 2 липня. В сенаті заявив президент кабінету Каналеяс, що правительство не викликувало релігійного спору. Акция правительства не обиджає чувств релігійних, звертає ся лиш против клерикалізму. Бесідник жалував ся на то, що ішпаньский епископат вмішав ся до переговорів правительства з Ватиканом. Протестував також против кампанії ішпаньских женщин виповідженої правительству.

Париж 2 липня. Судия слідчий зарядив тимчасове випущене сестри Кандіди на волю з причини єї лихого стану здоровля.

Петербург 2 липня. Петербурґскі часописи доносять, що в Росиї перестали приймати Поляків на старших кандидатів до посад судових. Подання приймають, але кажуть петентам наперед, що їх подання не будуть увзглядненi.

Ціна збіжа У Львові.

дня 1-го липня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·10	до	10·30
Жито	6·80	„	7·—
Овес	7·10	„	7·30
Ячмінь пашний	6·30	„	6·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділі і р. сьвята
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшим дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкористнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада.